

EGLUTĒ

BALANDIS
1986

EGLUTĖ

1986
BALANDIS

TURINYS

- 3 PUSRYČIAI, D. Augienė
- 4 ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS, D. Udryš
- 7 PINGVINŲ OLIMPIADA, Teta Audronė
- 11 TRYŠ ASTRONAUTAI, A. Radžius
- 17 PROTO MANKŠTA, V. Bučmienė
- 21 DU JURGIAI, R. Udrienė
- 24 LAUMĖS JUOSTA, E. Sinadskytė
- 27 JUOKŲ MAIŠELIS
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 ŽINIOS IŠ VISUR

PIEŠINIAI

Viršelis — D. Kizlauskienės

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- A. Trinkūnas — 3
- D. Kizlauskienė — 4, 13
- A. Muliolytė — 5, 14, 16
- Z. Sodeikienė — 6
- A. Skrupskelienė — 7, 10
- A. Sutkuvienė — 11
- A. Sruoginienė — 12
- P. Osmolskis — 19, 20, 32
- P. Augius — 21, 23
- V. Abraitienė — 22
- J. Paukštienė — 25, 26

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

PUSRYČIAI

Danutė Augienė

— Mama, valgyt norim!
— Mama, atnešk sliėką!
Trys varniukai rėkia.

Mama juos ramina:
— Cit, kantrybės, vaikai.
Dar anksti, ne laikas.

Bet, pagailo mamai
Jų tuščių pilvukų:
Riebų kirminuką
Neša tiems pypliukams...

PASAKŲ pėdsakais

ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS

Darius Udrys

IV. TAU CETI ORBITOJ

Tolimesni įvykiai buvo už penkių mėnesių astronautų laiku, — už dvidešimt keturių metų žemės laiku. . .

— Algi, Algi! Kelkis!
Algis pašoko.

— Ramiai, ramiai! Giliai atsikvėpk.

Algis atsikvėpė.

— Ar gali atmerkti akis?

— Galiu.

Algis lėtai atmerkė akis. Buvo labai šviesu.

— Kaip jauties? — vėl paklausė balsas, kuris priklausė daktarui Ensteriui.

— Jaučiuos sustingęs, — atsakė Algis.

— Tavo kraujospūdis ir kvėpavimas normalūs. Gerai. Atsistok, — liepė gydytojas. Algis atsistojo. Jis vos galėjo pajudėti.

— Kur mes esame? — susidomėjo Algis.

— Esame 600,000 mylių nuo Tau Ceti. Turime svarbių žinių. Tuoju prisistatyk kapitonui, — įsakė daktaras Ensteris.

Algis nuskubėjo pas kapitoną.

— Kokių žinių man turite? — paklausė jis.

— Pasižiūrėk, — tarė kapitonas Clark, — pagaliau išsprendėme tą paslaptinę signalą. Tai ne kvietimas, o perspėjimas. Kas jį siunčia, nenori, kad mes skristume į planetą, kuri skrieja aplink Tau Ceti!

— Kodėl ne? — nustebo Algis, nežinodamas nė ką sakyti.

— Nežinome kodėl, — tarė daktaras Enster, ką tik atėjęs prie juodviejų. — Manome, kad tai turi ką nors bendro su tuo faktu, kad Tau Ceti planetos orbita vis keičiasi — nenuosekliai mažėja ir didėja.

— Mudu su daktaru šį fenomeną studijavome. Spėjame, kad Tau Ceti žvaigždės pusiausvyra nepastovi. Atrodo, kad žvaigždė tampusi tarp vienos dimensijos ir kurios nors kitos. O jos planeta nuo to kenčia, — tęsė toliau kapitonas.

— Ką mes darysime? — susirūpinęs paklausė leitenantas Tyler.

— Nežinau, — atsiliepė kapitonas. — Kol kas laikysimės tos pačios orbitos aplink Tau Ceti, kurioje dabar esame. Pažiūrėsime, kas bus toliau. Gal kas nors paaškins.

Algis grįžo į savo cilinderį ir žiūrėjo į geltoną žvaigždę, kol akys jam suskaudėjo nuo stiprios šviesos.

— Kažin kas ten dedasi? — galvojo jis, bet nieko gero negalėjo sugalvoti. — Nenorėčiau dabar būti Tau Ceti planetoje, — atsiduso. Pasiėmęs savo asmeninį kompiuterį, pradėjo žaisti "Erdvių užkariautojus"... Neapsimoka jaudintis prieš laiką...

(Bus daugiau)

PINGVINŲ OLIMPIADA

Teta Audronė

su Audrytės, Kovo, Ventos, Almio, Vyčio, Baltijos, Dariaus ir Ariaus pagalba

Pingvinų Miesto burmistras miesto tarybos posėdyje tarė:

— Mūsų mieste seniai bebuvo sporto šventė. Būtų gerai paskelbti olimpiadą, kurioje galėtų dalyvauti ne tik suaugę sportininkai, bet ir jaunieji mūsų miesto gyventojai.

Visi tarybos nariai tai minčiai pritarė. Sekančią dieną laikraštį paskelbė Pingvinų olimpiados dieną. Visi miesto sportininkai — jauni ir seni — buvo kviečiami ruoštis.

Cepelinas, Ledukas ir Snaigytė susidomėjo šia žinia. Ir Saulytė, kurios sparniukas jau buvo pasveikęs, taip pat norėjo dalyvauti. Visi ilgai tarėsi, į kurias sporto varžybas įsirašys. Cepelinas norėjo įsirašyti į visas!

— Cepelinai, tu negali taip daryt, nes dar nemoki būti dvejose vietose tuo pačiu metu, — aiškino jo draugai.

— Žiūrėk, — čiuožimas ir slidinėjimas vyks tuo pačiu laiku. Turi rinktis vieną, arba kitą.

— Teisybė, — pripažino Cepelinas. — Bet sunku rinktis. Gaila, kad rungtynės negali būti paskiromis dienomis, kaip ir suaugusių. Kodėl mums vaikams skiria tik vieną dieną?

— Nenusimink! — ramino Ledukas. — Galėsime nueiti pasižiūrėti ir suaugusiųjų rungtynių. Smagu ploti ir šaukti kitiems sportininkams.

Taip visas Pingvinų Miestas griebėsi ruošti šventei. Krautuvėse pardavinėjo spalvotas vėliavėles ir marškinėlius su įrašais. Vitrinas išpuošė sporto šventės motyvais.

— Žinot ką? — vieną dieną pranešė Snaigytė. — Vienas restoranas pardavinėja olimpinis sausainius. Einam paragauti!

Ilgai lauktoji diena prasidėjo sportininkų eiseną. Cepelinas pirmą sykį žygiavo tokioje eisenoje. Ir kaip labai jam patiko šypsotis ir visiems mojuoti sparneliu.

Jaunesniems sportininkams buvo skirta sekanti diena. Anksti pabudęs, Cepelinas bėgo tėvelių žadinti.

— Nesirūpink, Cepelinau, — tarė tėtė, — tikrai nepavėluosi. Mama, Žiemutė ir aš jokių būdu nepraleisim tavo čiuožimo varžybų!

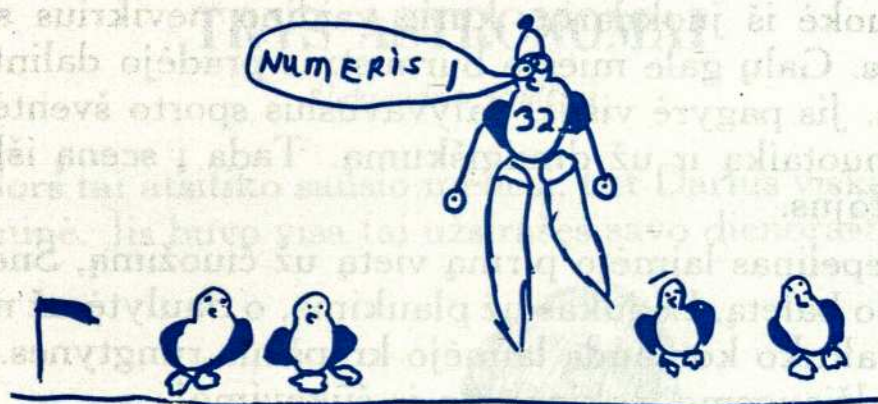
Cepelinas džiaugėsi, kad čiuožimas bus anksti. Paskui jis galės žiūrėti ir ploti savo draugams.

Išėjęs ant ledo, Cepelinas iš pradžios bijojo. Bet išismaginęs, gerai čiuožė. Sukosi, šokinėjo ir darė visokias figūras. Nė sykį nepargriuvo.

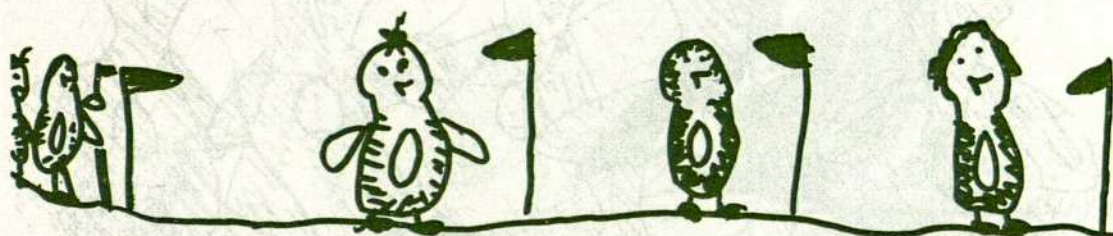
Ir Cepelino draugams gerai sekėsi. Kiekvienas gražiai atliko savo numerį. Snaigytės ledo baletas susilaukė didelio, triukšmingo plojimo.

Visi draugai nekantriai laukė vakaro, kuomet sužinos, ką laimėjo. Buvo ir daugiau rungtynių: nardymas, plaukimas ir krepšinis — reikėjo žuvį įmesti į krepšį.

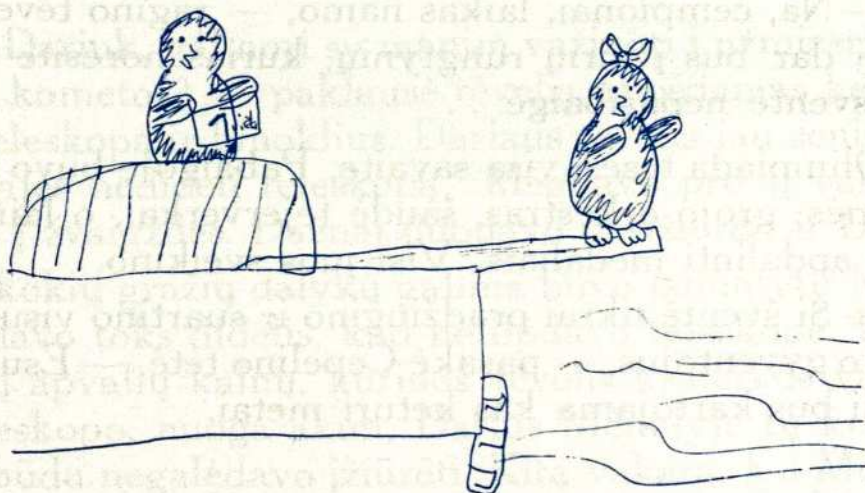
Vakare visi jaunieji sportininkai dalyvavo vaišėse. Ne tik prisivalgė žuvinių cepelinų ir olimpinų sausainių, bet

Audrytė Navasaitytė

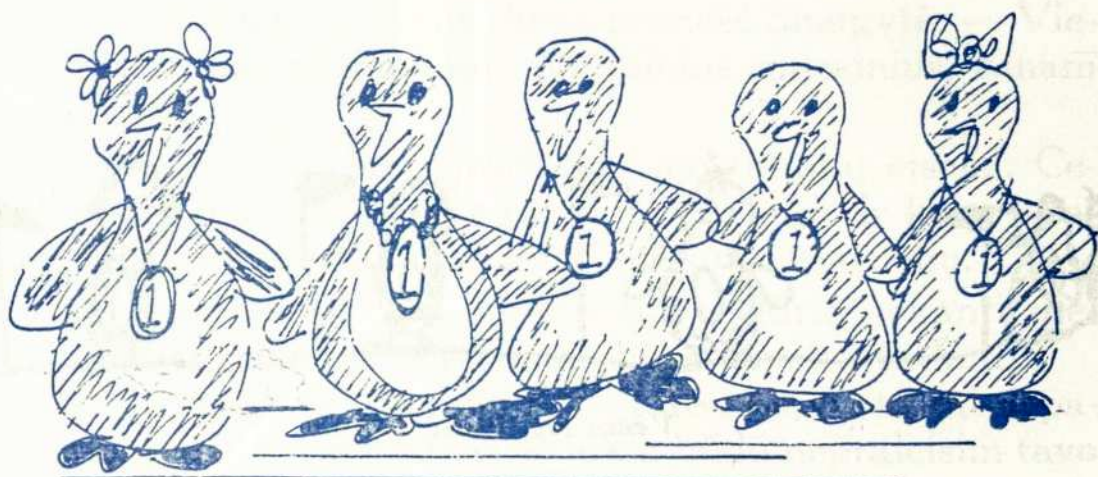
Venta Norvilaitė

Baltija Udrytė

prisijuokė iš juokdarių, kurie vaidino nevikrius sportininkus. Galų gale miesto burmistras pradėjo dalinti medalius. Jis pagyrė visus, dalyvavusius sporto šventėje už gerą nuotaiką ir už draugiškumą. Tada į sceną iškviėtė laimėtojus.

Cepelinas laimėjo pirmą vietą už čiuožimą, Snaigytė už ledo baletą, Ledukas už plaukimą, o Saulytė už nardymą; Šaltuko komanda laimėjo krepšinio rungtynes. Kiek buvo džiaugsmo, šokinėjimo ir šūkavimo!

— Na, čempionai, laikas namo, — ragino tėveliai. — Rytoj dar bus įvairių rungtynių, kurias norėsite žiūrėti. Dar šventė nepasibaigė. . .

Olimpiada tęsėsi visą savaitę. Pabaigoje buvo didelės iškilmės: grojo orkestras, šaudė fejerverkai, o laimėtojai buvo apdalinėti medaliais. Visi juos sveikino.

— Ši šventė tikrai pradžiugino ir suartino visus mūsų miesto gyventojus, — pasakė Cepelino tėtė. — Esu tikras, kad ji bus kartojama kas keturi metai.

TRYS ASTRONOMAI

Aleksandras Radžius

Nors tai atsitiko sausio mėnesį, bet Darius viską gerai prisiminė. Jis buvo visa tai užsirašęs savo dienoraštyje. . .

— Dariuk, gal nori su manim važiuoti į užmiestį pasižiūrėti kometos? — paklausė tėvelis, ruošdamas kelionei savo teleskopą ir binoklius. Dariaus tėvelis jau seniai buvo išsigijęs nedidelį teleskopą. Mėgdavo pro jį vakarais žiūrėti į žvaigždes. Dažnai duodavo pasižiūrėti ir Dariui.

Ir kokių gražių dalykų galima buvo pamatyti! Mėnulis būdavo toks didelis, kad netilpdavo teleskope. Pilnas visokių apvalių kalnų, kuriuos tėvelis krateriais vadino. Be teleskopo, nuoga akim, Darius Mėnulyje tų kraterių jokių būdu negalėdavo įžiūrėti. Kitą vakarą, kai Mėnulio jau nebebuvo, tėvelis parodė tokią mažą, pailgą dėmelę, kaip tolimą, tolimą debesėlį.

— Tai yra Andromedos galaktika. Ji tokio pat didumo, kaip ir mūsų Paukščių Takas. Gal truputį didesnė, tik labai, labai toli. Šviesa iš jos iki mūsų skrenda daugiau kaip 2 milijonus metų.

— U-au! — nusistebėjo Darius. Jam buvo nuostabu, kad tėvelis tiek daug žino. Čia pat aplink kojas sukinėjosi Dariaus šuniukas Pilkis Akiniuotis. Atrodė, kad ir jis norėtų per teleskopą pasižiūrėti.

Pagaliau Darius su tėveliu išsirengė kelionėn. Automobilio bagažinėn pasikrovė išardytą teleskopą, atsargiai padėjo binoklius ir žvaigždėlapius. Pilkis Akiniuotis irgi neatsiliko. Išoko į automobilį pro praviras duris ir, porą kartų amtelėjęs, aiškiai pasakė, kad ir jis nori važiuoti. Jis irgi astronomas. Tėvelis nusijuokė, o Darius apsidžiaugė. Su savo Pilkiu jis niekad nenori skirtis.

— Matysime Halley kometą, — kalbėjo tėvelis, vairuodamas automobilį. — Tai pati garsiausia iš visų kometų. Ji atskrenda į mūsų padangę kas 76 metai. Šiomet jau atėjo laikas jai pasirodyti.

— Ar ji turi didelę uodegą? — paklausė Darius.

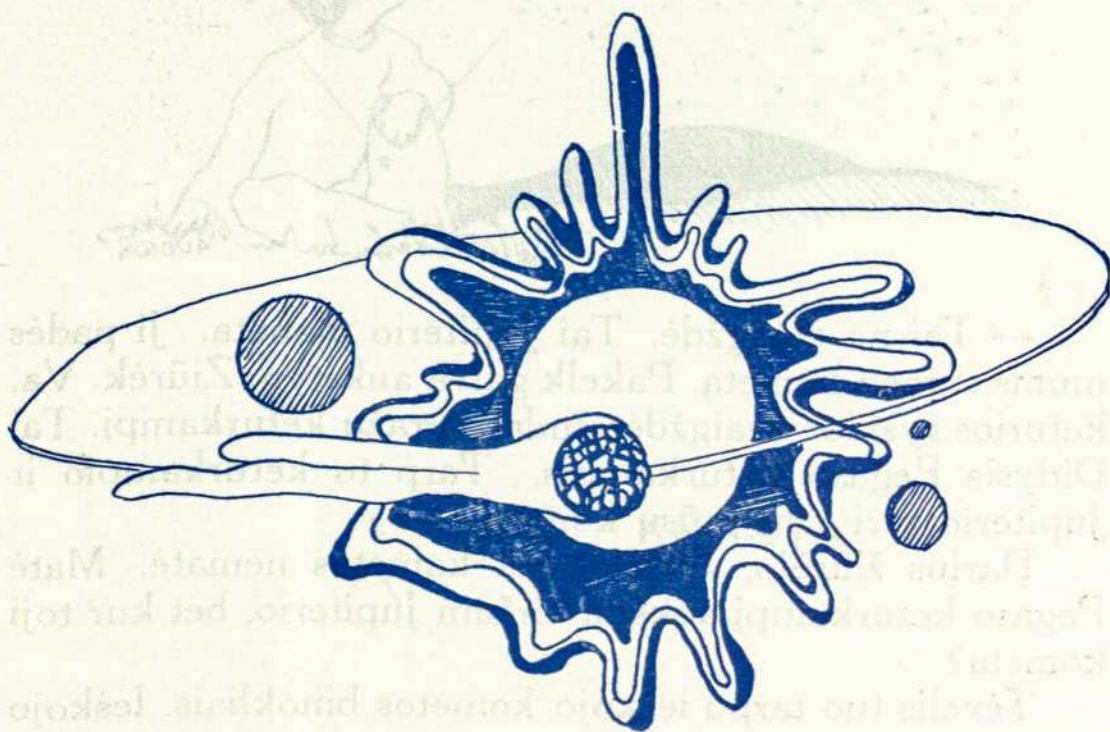
— Ne, dar uodegos nematysim. Ji atrodys lyg mažas vatos gniužulėlis, pamestas tarp žvaigždžių.

— O kodėl ji neturi uodegos?

— Ji jau turi uodegą, tik toji uodega dar neužaugus, mažytė. Bet po periheliaus ji pasidarys didelė, graži ir šviesi. Galėsime ją nuoga akim matyti. Ar tu žinai, kas yra perihelis?

— Ne.

— Perihelis būna tada, kai kometa pribėga arčiausiai prie Saulės. Tada kometai pasidaro labai, labai karšta, jos dujos ima smarkiai garuoti, ir uodega tampa labai didelė.

Taip jie, smagiai kalbėdamiesi, važiavo net 40 mylių tolyn, kol surado patogią vietą, ir miesto šviesų jau nebebuvo matyti.

— O kodėl mes negalim stebėti kometos iš savo kiemo? — staiga paklausė Darius.

— Dėl to, kad miesto šviesos užteršia padangę ir neleidžia įžiūrėti mažos kometos. Ji dar labai silpnai šviečia.

Greitai iškraustę teleskopą, sustatė jį. Pradžioje ėmė žvalgytis nuoga akim po padangę. O ji buvo juoda, kaip anglis. Žvaigždžių buvo tiek daug, kad nei suskaityti negalėtų. Žemai, netoli horizonto, spindėjo pati šviesiausia žvaigždė. Ji tuoj patraukė Dariaus akį.

— Kokia žvaigždė ten taip smarkiai žiba?

— Tai ne žvaigždė. Tai Jupiterio planeta. Ji padės mums surasti kometa. Pakelk galvą aukštin. Žiūrėk. Va, keturios ryškios žvaigždės sudaro gražų keturkampį. Tai Didysis Pegaso keturkampis. Tarp to keturkampio ir Jupiterio turi būti mūsų kometa.

Darius žiūrėjo, žiūrėjo, bet kometos nematė. Matė Pegaso keturkampį aukštai viršum Jupiterio, bet kur toji kometa?

Tėvelis tuo tarpu ieškojo kometos binokliais. Ieškojo ir murmėjo:

— Ji turi būti čia. Tarp Pegaso ir Jupiterio. Truputį arčiau Jupiterio.

— Aha, štai mūsų garsioji Halley, — sušuko linksmai tėvelis. — Reikia dar tik įsižiūrėti, tarp kokių žvaigždžių ji guli. Taip... Štai apačioj kometos nedidelis žvaigždžių

trikampis. Viršuj į kometa rodė trys žvaigždės vienoj linijoj žiūri į kometa.

Tėvelis perdavė binoklius Dariui.

— Pirma surask binokliais Jupiterį.

— O! Aš jį jau matau. Kaip smarkiai šviečia!

— Dabar palengva kelk žiūroną aukšty, kol surasi mažą trikampuką. Gerai? — aiškino tėvelis.

— Jau radau trikampuką. Virš jo matau dėmelę. Ar gi tai iš tikrųjų Halley kometa?

DIDYSIS PEGASO
KETURKAMPIS

HALLEY KOMETA

* JUPITERIS

Horizontas HORIZONTAS

— Žinoma. O kaip tu manai? Tai tik kometos galva. Dabar imsim ieškoti jos teleskopu.

Tėvelis turėjo daugiau vargo su teleskopu, negu su binokliais. Pagaliau surado.

— Štai ji. Daug didesnė atrodo. Pasižiūrėk, Dariuk.

— Taip, tikrai! — linksmai sušuko Darius, žvilgterėjęs per objektyvą. O Pilkis Akiniuotis ėmė kažkodėl amšėti ir šokinėti aplink teleskopą.

— Gal kas nors ateina, kad Pilkis nerimsta, — tarė tėvelis.

— Jis nori pamatyti Halley kometa, — spėjo Darius ir pridėjo binoklius prie šunelio akių, pasukdamas juos į kometos pusę. Pilkis Akiniuotis ilgai, ilgai žiūrėjo. Tada pradėjo iš džiaugsmo šokinėti ir laižyti Dariaus veidą.

— O, o, — stebėjosi Darius, negalėdamas nuo Pilkio atsiginti, — Pilkis tikriausiai matė Halley kometa.

(Bus daugiau)

HALLEY KOMETOS STEBĖJIMAS

Stebėjimo laikas:

1986 m. sausio 8 d.

6 val. 30 min. vakaro.

Vieta: Kent sala

Marylande.

Instrumentai:

Binokliai 7x35 ir
teleskopas 6 colių.

Regėjimas: labai geras —
debesų nėra.

Stebėtojai: Tėvelis,
Darius ir Pilkis Akiniuotis.

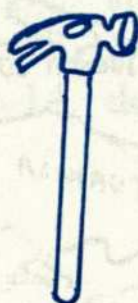

PROTO MANKSTA

paruošė Vida Augulytė-Bučmienė

I. TĖVELIO ĮRANKIAI

Tavo tėtė vartoja įvairius įrankius. Ar žinai jų vardus? Apačioj nupiešti įrankiai ir jų pavadinimai, tik raidės sumaišytos. Pabandyk teisingai surašyti.

.....
slėper

.....
kukastlap

.....
jaklūsp

.....
kusatvauts

.....
rikvis

.....
liaveržkarsit

.....
žurbilisk

.....
putketas

.....
skilistliga

.....
vatasuks

II. ŽEMĖLAPIS

Šiame Europos žemėlapyje kai kurių valstybių vardų vietoje įrašyti skaičiai. Apačioje surašyti tų valstybių vardai. Sutaikyk skaičius su atitinkamais vardais.

1.	8.
2.	9.
3.	10.
4.	11.
5.	12.
6.	13.
7.	14.

Anglija, Belgija, Danija, Estija, Graikija, Ispanija, Italija, Lietuva, Olandija, Prancūzija, Rusija, Švedija, Šveicarija, Vokietija.

III. PRIEŠINGYBĖS

Įrašyk pabrauktų žodžių priešingybes. Pirmosios raidės jau įrašytos.

1. ilgas ar t..... siūlas
2. aukštas ar ž..... žmogus
3. senas ar j..... vyras
4. senas ar n..... švarkas
5. storas ar p..... pieštukas
6. skystas ar t..... padažas
7. tanki ar r..... žolė
8. pilnas ar t..... ąsotis
9. alkanas ar s..... vilkas
10. lengvas ar s..... lagaminas
11. minkštas ar k..... saldainis
12. sūrus ar g..... vanduo
13. švelni ar š..... medžiaga
14. dosnus ar š..... žmogus

IV. MİSLĖS

1. Kai jauna buvau, rože žydėjau;
kai pasenau, akis įgijau, —
pro tas akis pati išlindau.
2. Už žirni mažesnis, už velnią piktesnis.
3. Du ratai pagiry stovi.
4. Moterėlė vienkojėlė šimtą rūbų dėvi.
5. Kada mergina panaši į vandenį?

V. NAUJI ŽODŽIAI

Nubrauk šių žodžių paskutinę raidę ir prirašyk kitą raidę pradžioje, kad išeitų naujas žodis.

Pvz.: vora(s) — tvora

1. visi
2. dar
3. aras
4. oras
5. eisiu
6. ausis
7. ietis
8. uodas
9. aidas
10. vairas

VI. KETURI BROLIAI

Keturi broliai sutarė pirkti foto aparatą. Kiekvienas žadėjo sumokėti lygią kainos dalį. Tačiau vienas brolis atsisakė, tad likusieji turėjo užmokėti po \$5.00 daugiau. Kiek kainavo tas foto aparatas?

KOVO MĖNESIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II. 1. vasara 2. ežeras 3. laumė 4. yla 5. kryžius 6. obuolys 7. sula

III. 1. raštas knygoje 2. šešėlis 3. šlapiu 4. ratai 5. žirniai ankštyje

IV. 2. šuo, šuniukas 3. jautis, karvė 4. ožka, ožiukas 5. gaidys, viščiukas 6. kuilys, kiaulė
7. žąsis, žąsiukas 8. arklys, kumeliukas 9. avinas, avis

V. ugniagesys

VI. 1. ašis 2. raktas 3. pušis 4. ratas 5. tošis 6. actas 7. pakaušis 8. batas 9. mūšis 10. kotas
11. triušis 12. rąstas 13. rūšis 14. sviestas

DU JURGIAI

paruošė Rūta Udrienė

Vardas "Jurgis" yra kilęs iš graikų kalbos ir reiškia "ūkininkas, žemdirbys". Jurgių ir Jurgitų vardo diena yra balandžio 23, skirta švento Jurgio garbei.

Ar žinai, kad šventas Jurgis yra viso pasaulio skautų globėjas? Jis taip pat yra kareivių ir ūkininkų globėjas. Anglijos vėliavoje yra šv. Jurgio kryžius, o visas kraštas pavestas jo globai. Rusija ir Graikija taip pat jį pasiskyrė savo globėju.

Jurgis nuo senų laikų buvo mėgstamas šventasis. Jis yra piešiamas kaip karžygys su šarvais, kuris nugali baisų slibiną. Yra išlikusi senų laikų legenda, kad Jurgis nugalėjo smaką. Tai tikriausiai yra pasaka mums parodyti, kad šventasis kovojo prieš velnią ir laimėjo. Velnias Šv. Rašte vadinamas slibinu. Jurgis nugalėjo dvasinį slibiną — blogį.

Apie šv. Jurgio gyvenimą nedaug turime tikrų žinių. Žinome, kad jis buvo karys romėnų kariuomenėje ir kad buvo geras ir drąsus. Gavo pagyrimą net iš Romos imperatoriaus Diokletiano.

Karys Jurgis tapo krikščioniu. Kai imperatorius ėmė krikščionis persekioti, liepdamas savo kariams juos suimti ir mesti į kalėjimus, Jurgis atsisakė tai daryti. Jis taip pat atsisakė garbinti pagonių romėnų dievus. Diokletianas Jurgį įsakė uždaryti kalėjiman.

Jurgį perkalbėti atėjo įvairūs valdovo pasiuntiniai.
— Klausyk, juk Romos imperatoriui tarnauti yra didžiausia garbė. Mesk savo užsispyrimą!

Tačiau Jurgis nepasidavė. Jis verčiau pasirinko mirtį, negu išsižadėti savo tikėjimo. Jis tapo kankiniu 303 metais, kai jam buvo nukirsta galva.

Nesunku suprasti, kodėl pirmieji krikščionys prašė šv. Jurgio pagalbos. Jis padeda visiems, kuriems reikia kovoti prieš blogį. Jo galime prašyti stiprybės, kuomet ir mums tenka kovoti su nuodėme.

Jurgis yra vienas iš seniausių lietuvių krikšto vardų. Šis vardas Lietuvoje buvo naudojamas dar prieš oficialų Lietuvos krikštą 1386 metais. Lietuviai labai pamėgo šv. Jurgį, narsų Dievo karžygį. Daug lietuvių bažnyčių yra pavadintos jo vardu. Jis yra antrasis Lietuvos globėjas.

Turime ir lietuvi, Jurgio vardu, kuris netrukus taps mūsų tautos antrasis šventasis. Tai Jurgis Matulaitis, kuris gimė Lietuvoje 1871 metais.

Jis augo ūkininkų šeimoje. Mažas būdamas, ganė gyvulius. Užaugęs mokėsi, tapo kunigu, o paskui Vilniaus vyskupu. Jis buvo šv. Tėvo pakeltas arkivyskupu, nes daug gero padarė Lietuvai ir žmones vedė prie Dievo. Mirė 1926 metais Kaune. Jo kelias, nuo piemenėlio iki arkivyskupo, buvo Dievo ir artimo meilės kelias.

LAUMĖS JUOSTA

Eugenija Sinadskytė

Seniai, seniai Lietuvoje gyveno gerosios laumės. Jos mylėjo linksmus ir geros širdies lietuvius.

Vieną sykį, vasaros metu laumės susirinko ir ėmė tartis.

— Ką mes gero galėtume padaryti Lietuvos žmonėms? Juk ir jie mums yra labai geri. . . — tarė vyriausioji laumė.

— Išpuoškime visą kraštą puikiausiom gėlėmis! — pasiūlė jauniausioji laumė.

Visoms šis pasiūlymas patiko. Be to, laumės labai mėgsta linksmas spalvas. Iš įvairių spalvų jos ėmė pinti juostas. Paskui jas klojo ant laukų ir slėnių. Tose vietose tuojau išaugo gražios, spalvingos gėlės.

— Kokios gražios dabar mūsų pievos! — džiaugėsi Lietuvos žmonės. Jie stebėjosi ir dėkojo laumėms už dovaną.

Bet štai iš tolimų kraštų atskrido piktas Raganius. Jis dairėsi, ką pikta galėtų padaryti. Jis troško žmonėms blogo. Staiga išvydęs nuostabias gėles laukuose, suprato, kad tai laumių darbas.

— Aha! — suriko piktas senis. — Tuoju visa tai sunaikinsiu.

Laumėms jis įsakė:

— Tuoju skriskite į šiaurę! Ten galėsite pinti juostas ir kloti jas ant ledų, — pridūrė, piktai sugriausdamas.

Ir laumės turėjo paklusti, nes Raganius buvo galin-gesnis. Nuskridusios į šaltą ir baltą Šiaurės šalį, laumės vėl pynė savo juostas. Jos įpynė žvaigždžių mirgėjimą, sniego blizgėjimą ir saulėlydžių spalvas.

— Meskim jas pavėjui, gal vėjas nuneš jas į mūsų mylimą kraštą, — kalbėjosi tarp savęs laumės.

Šiaurės dangus sumirgėjo juostų spalvomis. Sušvito šiaurės pašvaistė. Tačiau Lietuvos pievų ir laukų juostos nepasiekė — buvo per toli. Tik danguje kartais pasirodydavo nuostabios įvairių spalvų juostos.

— Žiūrėkite, žiūrėkite! — šaukė Lietuvos vaikai. — Kokios gražios juostos danguje.

Ir suaugę žmonės, pakėlę galvas į dangų, žiūrėjo ir džiaugėsi:

— Tai laumės juostos!

Jie pastebėjo, kad juostos pasirodo po lietaus ir suprato, kad laumės tai daro juos palinksminti. Ir dabar jos kai kada sušvinta Lietuvos padangėje. Tos juostos žmonėms primena neprarasti vilties...

Senovės lietuviai stebėdavo gamtos reiškinius ir spėliodavo, kaip jie atsiranda. Vaivorykštė jiems darė didelį įspūdį. Jie manė, kad ji traukia vandenį iš upių, ežerų ir kitų vandenių į debesis ir tokiu būdu pripildo juos, kad galėtų lyti.

Yra daug pasakų ir legendų apie vaivorykštę. Pasakojama, kad geros laumės ją išaudžia, todėl kai kur ir buvo vadinama laumės juosta. Kitur — laivo juosta arba Dievo juosta.

Dar kitose vietose ji buvo vadinama: orarykšte, variorykšte ir vaivorykšte.

“Vaivorykštė” liko lietuvių kalboje šio gamtos reiškinių pavadinimu. Tai įvairiaspalvė, lanko pavidalo juosta, kuri atsiranda danguje, kai saulės spinduliai lūžta lietaus lašuose. Ją galima matyti po lietaus. Ar gali išvardinti iš eilės visas vaivorykštės spalvas?

Juokų Maišelis

Dantų gydytojas klausia vaiko:

- Na, sakyk, — kuo man užpliombuoti skylės tavo dantyse?
- Šokoladu!

Kalbasi Gytis ir Vytis:

- Ar tu žinai, kad žmogaus kūne yra 206 kaulai?
- Mano kūne yra bent trys tūkstančiai kaulų.
- Kaip tai?
- Ką tik suvalgiau visą skardinę žuvelių.

Du berniukai stovi prie traukinio bėgių.

- Žiūrėk, čia ką tik pravažiavo traukinys, — sako vienas.
- Iš kur tu žinai?
- Ar nematai, kad paliko pėdsakus?...

Kalbasi ponis ir poniutė:

- Sako, kad Londono mieste visad būna rūkas.
- Aš buvau mieste, kur daugiau rūkų negu Londone!
- Kur tai buvo?
- Nežinau, pro rūką negalėjau matyti miesto vardo...

Snaigytė klausia Cepelino:

- Ką dramblys turi daryti, kai eina į daržą braškių vogti?
- Nežinau. Ką?
- Nusidažyti nagus raudonai...

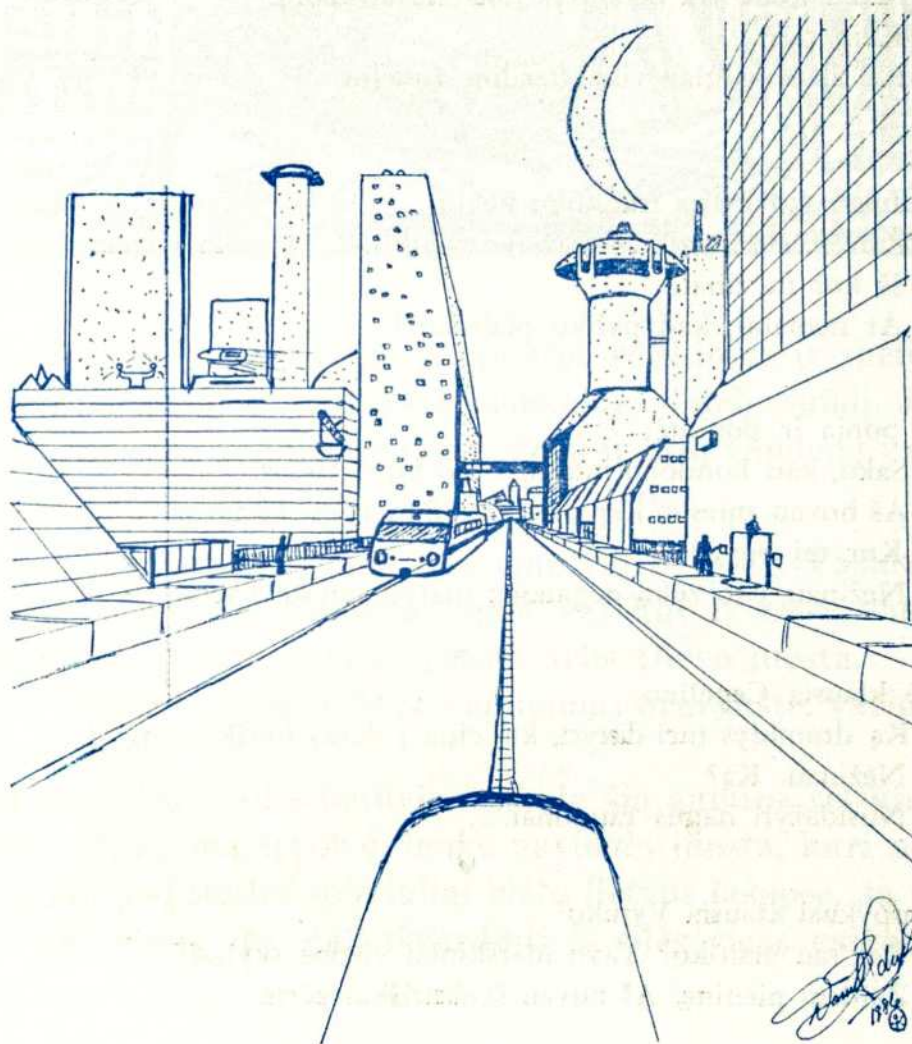
Mama supykusi klausia Vytuko:

- Kas tau atsitiko? Tavo marškiniai vienos skylės!
- Žaidėm pieninę. Aš buvau šveicariškas sūris...

ATEITIES MIESTAS

Darius Udrys
Jackson, Michigan

MANO KELIONĖ

Vieną naktį aš nuėjau gulti, o rytą pabudau jau 2001 metais. Buvau krepšinio aikštėje, o ten robotai žaidė krepšinį. Jie žaidė labai gerai. Buvo labai ilgos tos rungtynės. Kai viskas pasibaigė ir viena robotų komanda laimėjo, visoje salėje pakilo didžiausias triukšmas, užimas. Tas užimas atnešė mane vėl į namus, į savo lovą. "Ar tikrai taip atsitiks?" galvojau tebegulėdamas lovoje.

*Zigmas Woodward, IV sk.
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

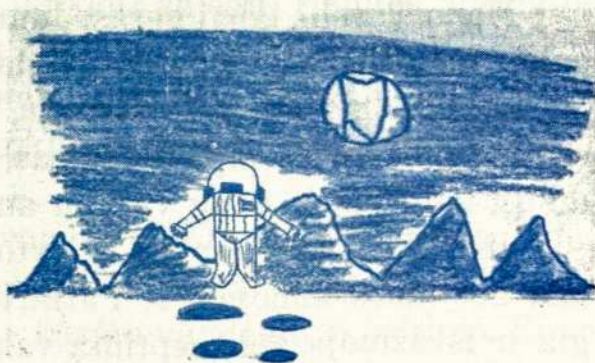

*Žmogutis
Kristina iš Lietuvos*

MĖNULIS

Mėnulis baidus,
Mėnulis tylus.
Vakare baltas,
Šaltas.
Kas ten gyvena?
Idomu... iš kur atsirado?
Kodėl jis čia?
Ant mėnulio taip tylu, —
O ant žemės vis bum-bum.
Raketos, mašinos, ai-oi!
Kada sustos?
O gal rytoj...

*Justas Freimanas
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada*

*Piešinys — Gyčio Vyganto, 8 m.
Winnetka, Illinois*

MANO GYVENIMAS

Mano vardas yra Jason.

Aš gyvenu su babyte. Ji yra babytė, ne bobutė, nes man taip sakyti gražiau. Ji nėra mano tikra bobutė, nes ji mane paėmė trijų mėnesių pas save ir mane augino. Ji mane labai myli ir aš ją myliu.

Aš gyvenu Toronte, Kanadoje. Aš jau du metus tarnauju Mišiom Prisikėlimo bažnyčioj. 10 valandą aš giedu chore, o 11:30 tarnauju Mišiom. Aš tarnavau vienam jaunam kunigui, kai jis laikė pirmas Mišias ir jis man davė paveiksluką. Per visas Mišias aš galvojau, kad aš noriu būti kunigu. Kai aš daviau jam indą rankas nusiplauti, pamiršau kamštuką uždėti ant buteliuko, kur laiko vandenį.

Aš myliu ir savo mamytę, bet aš ją labai mažai matau, nes ji toli gyvena. Babytė sako, kad reikia už ją melstis, todėl kad ji neina į bažnyčią, tai aš ir meldžiuos už ją.

Aš einu į šeštadieninę mokyklą ir jau daug žinau apie Lietuvą: apie kunigaikštį Vytautą, apie Gediminą, apie Aušros Vartus ir Gedimino pilį.

Jason Baibokas; Toronto, Canada

MANO TĖVELIS

Mano Tėvelis labai geras. Jam labai patinka žemė, gėlės, augalai. Jis visiems padeda. Labai daug jis žino. O kai vasara ateina, tai Tėvelis tuoj, kaip kirmėlė, į žemę lenda — kapsto, kasa, sodina pomidorus, pipirus, pupas, žirnius, arbūzus, morkas, ridikus, agurkus ir daug visokių augalų.

Jis keliai labai anksti iš ryto. Kartais jis smarkiai čiaudo, kad net lubos kilnojasi... Patikrina mašinas, pavalgo, apsirengia ir išvažiuoja apie septintą valandą į darbą.

Kai grįžta vakare namo ir pavalgo, eina į rūšį, ar kur nors kitur ir taiso, kala. Rūsyje jis turi visokių augalų, įrankių, stalų, tuščių ir pilnų dėžių, ratų, lentų, tinklų ir visko.

Mano Tėvelis labai myli mane. Ir aš jį myliu.

Mano Tėvelio vardas yra Jurgis.

Lina Augiūtė; Chicago, Illinois

SMAGIAUSIOS ATOSTOGOS

Man labai patinka stovykla. Mes šokam ir dainuojam.

Man patinka menas. Vanduo buvo šaltas. Vadovės kitom mergaitėm atidavė maistą, kurį Žibutė ir aš gavom. Man labai patiko stovyklos maistas.

Austė Radžiūtė, 8 m.

Philadelphia, PA

Atostogos yra poilsio laikas, ir aš visada jų laikiu. Pernai per Kalėdas važiavome į Steamboat, Colorado. Tai labai graži slidinėjimo vieta.

Važiavome dviem didelėm mašinom: tėveliai, 3 broliukai ir 2 sesutės. Dar važiavo mūsų draugai, jūros skautai. Kelionė buvo labai ilga — važiavome apie 24 valandas. Jos metu darėme ką tik galėjom: snaudėme, dainavome, kalbėjomės, o kartais ir tylėjome.

Nuvykę, susiradom butus, iškrovėme daiktus. Maistą turėjome gaminti patys. Visi turėjome savo pareigas. Du kartus valgėme priešpiečius ant kalno. Namuose pasidarę sumuštinis, valgėme lauke. Buvo labai skanu ir linksma.

Kalnai buvo labai gražūs, apkloti sniegu. Eglutės apsnigtos — visur tik balta, balta. Oras buvo šiltas ir malonus. Kiekvieną dienąėjome slidinėti. Nueiti nebuvo toli, bet buvo sunku. Turėjome nešti slides, lazdas ir sunkius batus. Buvo galima ir autobusu važiuoti.

Vakara is pirmiausia eidavome į karštą vonią. Kartais eidavome į kiną arba miestelio apžiūrėti. Vieną kartą nuvažiavome į įdomų baseiną. Jis pripildytas karštu vandeniu iš šaltinio. Buvo ir vandens slidės, kurios visiems labai patiko. Kai kada likdavome savo bute pasikalbėti, televizijos pažiūrėti. Kai kam reikėjo pamokas ruošti arba būtinai perskaityti mokykloje užduotas knygas.

Laima Pauliūtė, 8 sk.

Dariaus Girėno lit. mokykla

ŽINIOS iš VISUR

PLOKŠTELĖ VAIKAMS

DU GAIDELIAI: 18 linksmų dainelių bei žaidimų vaikams su knygele atitinkamų žodžių bei judesių. Kaina — \$11.00. Galima užsisakyti ir juosteles. Kaina — \$9.00 (be knygelės). Prie kainos dar pridedamos persiuntimo išlaidos. Paruošė kanadiečių grupė. Užsisakyti galima šiuo adresu: **Alfonsas Juozapavičius**

68 Princeton Rd., Toronto, Ont.
M8X 2E4, Canada.

Vakaraš skambinti: (416) 239-0995.

LEIDINYS TĖVAMS

MŪSŲ VAIKAS: jauniems tėvams leidžiamas laikraštėlis apie mažų vaikų lietuvišką auklėjimą. Talpinami straipsniai, praktiški patarimai bei užsiėmimai, dainos, žaidimai ir t.t. Pirmas numeris išėjo 1985 m. gruodžio mėnesį. Leidžia JAV LB Švietimo Taryba ir Amerikos Lietuvių Montessori Draugija.

Redakcijos ir administracijos adresas:

S. Vaišvilienė

3704 West 68th St., Chicago, IL 60629